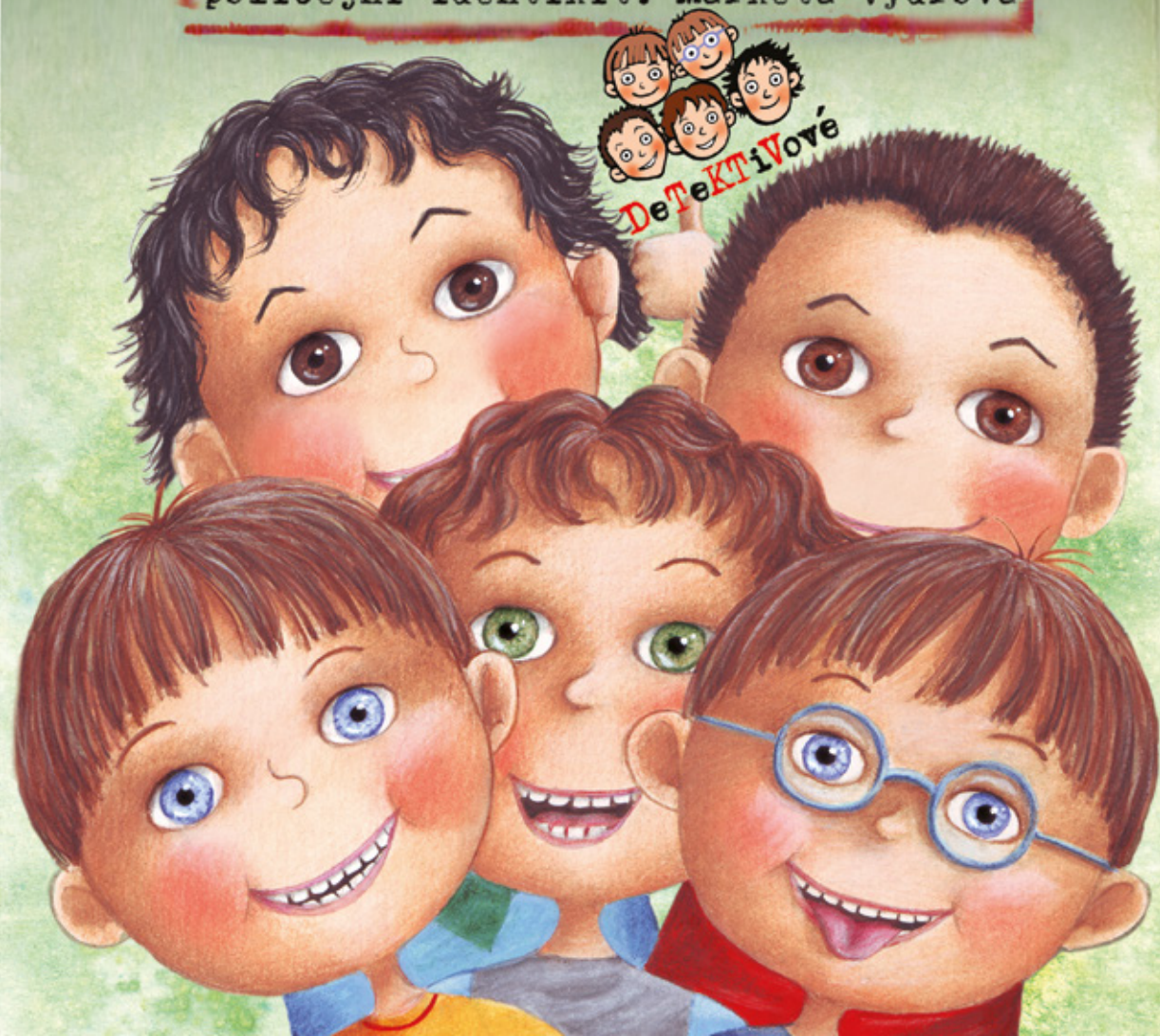


pachatel: Zuzana Pospíšilová

případ:

DeTeKTiVové a falešní stěhováci

policejní identikit: Markéta Vydrová



DeTeKtiVové již pátrali v těchto knížkách:

DeTeKtiVové

DeTeKtiVové a zachráněné peníze

DeTeKtiVové a podivné krádeže



 GRADA

pachatel: Zuzana Pospíšilová

případ:

DeTeKTiVové a falešní stěhováci

policejní identikit: Markéta Vydrová





Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována ani šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Mgr. Zuzana Pospíšilová

DeTeKŤiVové a falešní stěhováci

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
www.grada.cz
jako svou 5819. publikaci

Ilustrace Markéta Vydrová
Odpovědná redaktorka Helena Varšavská
Sazba a zlom Antonín Plicka
Návrh a zpracování obálky Markéta Vydrová
Počet stran 80
Vydání 1., 2015

Vytiskla tiskárna FINIDR s.r.o. Český Těšín

© Grada Publishing, a.s., 2015

ISBN 978-80-247-4583-1 (pro tištěnou publikaci)

ISBN 978-80-247-9051-0 (ve formátu PDF)

ISBN 978-80-247-9052-7 (ve formátu EPUB)

Obsah:

<i>Detektivové opět v akci</i>	7
<i>Hledání detektivní práce</i>	9
<i>Podivné stěhování</i>	12
<i>Rozjřídí se pábrání</i>	15
<i>Zajímavé informace</i>	18
<i>Všlepi uličce</i>	21
<i>Teta Helenka na návštěvě</i>	24
<i>Za nadšlářmístrem!</i>	27
<i>Navlas stejný případ</i>	31
<i>SPOLERYST</i>	34
<i>Plán pábrání</i>	38
<i>Příprava na výslech</i>	41
<i>Šrejda Pavel chce pomáhat</i>	44
<i>Šopa?</i>	47
<i>V boxénu</i>	50
<i>Za nimi</i>	53
<i>Přímo u loupeže</i>	56
<i>Zatčení</i>	59
<i>Ukradení věci opět nalezeny!</i>	63
<i>Pár detektivních obáček nakonec</i>	67
Detektiv Dan	74
DeTektiv Tadeáš	75
DeTeKtiv Kuba	76
DetekTiv Tom	77
DetektiV Vašek	78



Dan

Tadeáš

Vášek

DeTeKtiVové

Kuba

Tomáš



DeTeKTiVové opět v akci



Dan, Tadeáš, Kuba, Tomáš a Vašek je pětice chlapců, kteří mají svou partu. Říkají si DeTeKTiVové. Proč jsou některá písmena ve slově velká? Je to proto, že jsou zdůrazněna počáteční písmena jmen všech pěti chlapců. Kluci spolu zažívají nevšední dobrodružství při pátrání po detektivních záhadách, které se jim vždy podaří rozluštit. Nadstrážmistr Mrázek si kluků velmi cení a bere je jako opravdové detektivní pomocníky. Počítá s tím, že by kluci mohli jednou nastoupit do policejního sboru. Kluci už vyřešili záhadu zmizelého obrazu, našli ztracené peníze z jedné loupeže a svým důvtipem přivedli policisty na stopu pachatele série podivných krádeží.



Kluci s sebou vždy nosí batůžky nebo brašny s detektivním náčiním. Chtějí být neustále připraveni, kdyby na ně čekalo nějaké další detektivní pátrání. Určitě se jim to vyplatí, protože i v příběhu, který na vás čeká v této knížce, kluci na další detektivní příběh opravdu narazí. Budou na stopě falešným stěhovákům. Bleskově je vypátrají, překazí jejich další plány a ještě za to budou odměněni vrchním nadstrážmistrem.



(Stačí si postupně přecíst zvyrazněná písmena.)



DETEKTIVNÍ POTŘEBY:

(které kluci nosí s sebou)



maskovací
brýle

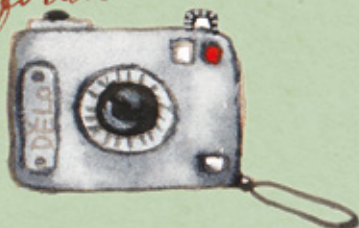


pero



baterka

foťák



zápisník

pinzeta



rukavice



mapa

kalíšek
na vodu



sádra
na odlitky



sáček
na důkazy

štetěček



skládací
měr



lopatka



pásmo



provázek



lupa

Hledání detektivní práce

Konečně začaly vytoužené a dlouho očekávané prázdniny. Kluci ve škole sklidili na vysvědčení samé jedničky a teď touží jen po jednom. Chtějí se opět pustit do nějakého detektivního pátrání. Ven chodí zásadně jen s plným detektivním vybavením, které nosí v batůžku nebo v tašce přes rameno.

„Myslíte, že i o prázdninách můžeme narazit na další detektivní případ?“ zeptal se Kuba, když se všichni kluci zase jednou sešli na lavičce v parku.

„A proč ne?“ ozval se Tadeáš.

„No, třeba si i zloději berou o prázdninách dovolenou,“ rozumoval Kuba.

„Jo, a za to, co nakradli, si teď válejí šunky u moře, ne?“ zasmál se Dan.

„Třeba,“ prohlásil vážně Kuba. „Kluci, to je děsná nuda, když se nic neděje,“ dodal zkroušeně.

„Tak se trochu porozhlédneme po městě. Třeba na něco narazíme,“ navrhl Tom. Kluci se tedy vydali na procházku městem. Nikde však neviděli žádného lupiče, ani neslyšeli, že by někdo volal o pomoc.

„Zloději jsou asi fakt u vody,“ konstatoval Kuba a ostatní kluci mu tentokrát museli dát za pravdu.

Když míjeli policejní stanici, napadlo je, že by se mohli zeptat, jestli policisté nepotřebují pomoci při řešení nějakého případu, ale nakonec to vzdali.

...zloději si vatejí šunky u moře...



„Víte, jak to dopadlo, když tam zrovna nebyl nadstrážmistr Mrázek!“ připomněl jim Tadeáš.

„Radši si najdeme něco sami,“ souhlasil Tomáš.

„A kde?“ chtěl vědět Dan.

„Nevím, prostě někde!“ odbyl ho Tomáš a opět rázně vykročil kupředu.

„Jé, hele, teta Helenka se asi stěhuje. A že mi o tom mamka nic neřekla?“ divil se Tadeáš. „Před týdnem u nás byla na návštěvě,“ přemítal nahlas, ale ostatní kluci tomu nevěnovali žádnou pozornost. Stěhování není přece žádný zločin. To, co nemá nic společného s krádeží, loupeží, podvodem, nebo dokonce s vraždou, kluky momentálně nezajímalo.

Dan, Tadeáš, Kuba, Tomáš a Vašek společně prošli město křížem krážem, ale na zločince toho dne opravdu nenarazili. Když přišel večer, zklamaně se rozešli do svých domovů.



Podivné stěhování

„Mami, víš, že se teta Helenka stěhuje?“ zeptal se Tadeáš u večere.

„A kdy jako? A kam?“ zeptala se nechápavě maminka.

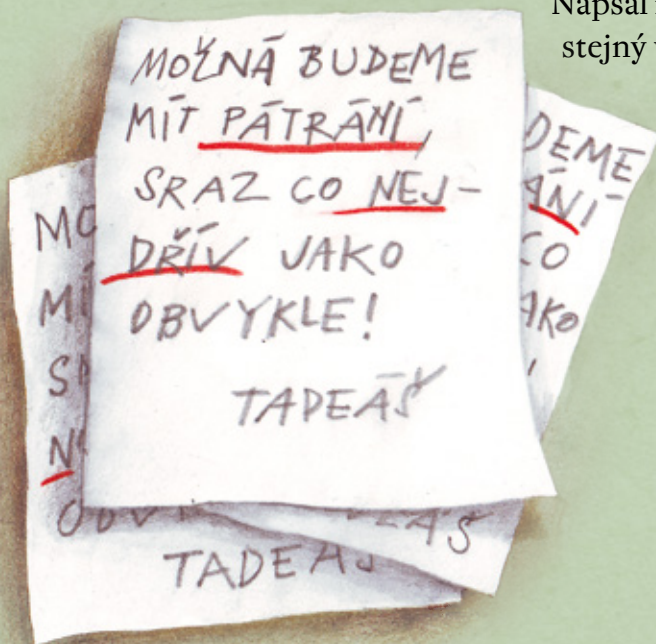
„Dneska u nich byl stěhovací vůz,“ oznámil Tadeáš a usrkl teplotou polívku.

„To je nesmysl. Helenka dnes jela do Prahy na koncert. Sama mi ukazovala lístky, které někde vyhrála.“

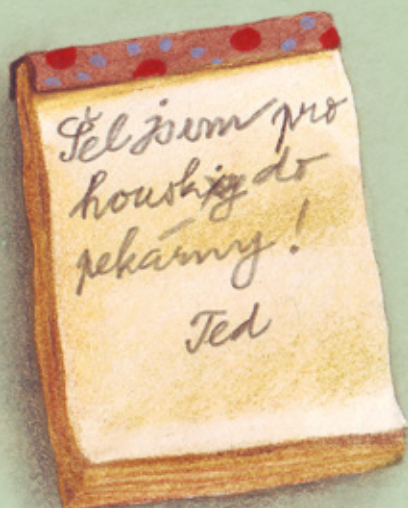
„To je teda divný. Že by se teda stěhoval strejda?“ přemýšlel nahlas.

Maminka se rozesmála: „To teda těžko, protože strejda Pavel je na koncertě s ní!“ Dál už o tom nemluvili, ale Tadeáš z toho měl těžkou hlavu. Bylo mu jasné, že to musí ráno říct klukům, protože je to přinejmenším podezřelé. Určitě se tam půjdou ráno podívat. Nakonec Tadeáš usnul, ale nad ránem už byl opět čilý jako rybička. Vstal opravdu brzy. Možná ještě dřív, než kdyby vstával do školy.

Napsal na tři listy papíru stejný vzkaz.



Pak ještě připsal do malého bloku na lednici vzkaz pro rodiče.



Vzal si z pokladničky penízky a vyrazil. Než zavítal do pekárny, jak sliboval rodičům, zastavil se ještě u Kuby s Tomášem a vzkaz jim přilepil na okno jejich pokojíku. Dan bydlí v druhém patře, tak vzkaz podstrčil pode dveřmi a Vaškovi ho připíchl na plot. Potom skutečně zaběhl do pekárny. Koupil čerstvé křupavé housky a navrch k tomu ještě marmeládové koblížky.

„Co tak brzy, chlapče?“ usmíval se pekař. „Snad netrpíš nespavostí? Jiní hoši v tvém věku vospávají do desíti!“

Tadeáš se jen usmál. Nevěděl, jak na to má odpovědět.

Doma vybalil nákup z pekařství a nachystal snídani. Schválně nahlas cinkal hrníčky. Chtěl rodiče co nejdříve vzbudit, aby se společně nasnídali a on mohl vyrazit ven.

„Teda Tedíku, ty jsi šikula,“ pochválila ho maminka a zmizela ve dveřích koupelny. Tatínek vstal hned vzápětí a maminku vystřídal. Konečně se sešli u stolu.

„Můžu dneska ven už brzo?“ zeptal se Tadeáš.

„Jak moc brzo máš na mysli?“ zajímal se tatínek.

„Nevím, třeba hned!“ odpověděl Tadeáš a šibalsky se na rodiče usmál.

„Vždyť ještě není ani sedm!“ vykulil oči táta. „Co tam budeš dělat?“

„Však on už si poradí,“ zastala se Tadeáše maminka a hezky na tatínka mrkla.



...co tam
budeš
dělat...?

Rozjídí se pástrání

Kluci se na hřišti sešli skoro hned. Popoháněla je vidina nového dobrodružství.

„Tak co máš?“ zeptal se Vašek. Tváře mu hořely zvědavostí.

„Víte, jak jsme včera viděli ten stěhovací vůz? Tak teta Helenka se vůbec nestěhovala. Vůbec prý ten den nebyla doma, protože jeli se strejdou do Prahy na koncert.“

„Tak co tam dělali stěhováci?“ divil se Kuba.

„No, to je právě to, co mi nejde do hlavy. Musíme se tam jít znovu podívat,“ navrhl Tadeáš.

Kluci se tedy vydali na cestu. Nešli, ale rovnou běželi. Nechtěli ztrácet čas. Kdyby se z toho náhodou vyklubal detektivní případ, je potřeba jednat rychle.

„Podívejte, tady se taky někdo stěhuje,“ všiml si Tom a ukázal směrem k panelákům, kde byl zaparkovaný stěhovací vůz.

„To je úplně to stejný auto,“ zarazil se Tadeáš. Kluci se zastavili. Najednou nevěděli, jestli mají běžet za tetou Helenkou, nebo se zblízka podívat na stěhováky.

„Dům tety Helenky neuteče, ale stěhováci by mohli odjet,“ rozhodl nakonec Tadeáš. Kluci přiběhli blíž. Nenápadně si zapsali značku stěhovacího vozu a pak přišli ještě blíž.

„Kdo se stěhuje?“ zeptal se Dan jednoho ze stěhováků.

„Co je ti do toho?“ odbyl ho svalnatý muž s holou hlavou.

„Tady se nikdo nestěhuje!“ zkusil to Kuba. Bylo to od něho odvažné tvrzení, ale aspoň uvidí, jak muži zareagují.

Oba svalovci se na sebe podívali, naložili do auta kožené křeslo, které zrovna nesli po schodech dolů, a naskočili do kabiny vozu.

PODEZŘELÍ

HOLOHLAVÉ



SVA-

LOV-

CI

OPÁLENÝ



„NezACLánějte tady, když slušný lidi pracujou!“ křikl na ně ještě druhý muž z okýnka. Byl hodně opálený, měl tetování na pravé ruce a v jednom uchu kulatou náušnici.

Kluci tak tak stačili uskočit, aby je stěhováci nepřejeli.

„Prej slušný lidi a prej pracujou,“ napodobil je posměšně Dan.

„Dobře, že jsme si zapsali jejich číslo,“ podotkl Tomáš. „Opravdu vypadali dost podezřele.“

„A teď honem k tetě Helence!“ popoháněl kluky Tadeáš, kterému celá ta stěhovací záhada vězela v hlavě ze všech nejvíc.

Když doběhli před dům tety Helenky, už tam byla policejní hlídka a před domem stála uplakaná teta Helenka a vedle ní její muž.

Kluci zamířili rovnou k ní, ale protože tam nebyl policista Mrázek, se kterým se tak dobře znali, nebylo jim to nic platné. Nikdo je blíž nepustil. A teta Helenka Tadeáše přes slzy neviděla.

„Musíme se dozvědět, co se stalo!“ prohlásil zoufale Vašek.

„Ale jak, když nás tam nechtějí pustit?“ zeptal se Kuba.

Tadeáš si věděl rady:

„Řeknu mamce, ať tetě zavolá. Teta Helenka jí určitě všechno řekne!“



Zajímavé informace

Kluci se znova rozeběhli. Tentokrát k Tadeášovi domů. Když zazvonili, vyrušili maminku od žehlení. Maminka ale s úsměvem kluky pozvala dál. Bylo jí jasné, že z věčného lítání venku budou mít velkou žízeň, tak jim na kuchyňský stůl nachystala pět skleniček a velkou láhev pomerančové minerálky.

„Mami, měla bys zavolat tetě Helence,“ začal Tadeáš.



„Jak tě to napadlo?“ podivila se maminka.

„Viděli jsme, že u ní dnes stálo policejní auto a ona plakala.“

„Plakala?“ znepokojila se maminka a celá zamračená sáhla po svém mobilním telefonu.

„Chtěli jsme zjistit, co se stalo, ale nepustili nás blíž,“ dodal ještě na vysvětlenou. To už ale maminka vytáčela tetino číslo.

„Nebere to! Asi ještě mluví s policií!“ řekla maminka.

„Kdyby ti řekla, že ji vykradli, tak jí řekni, že máme stopu. Že to byli stěhováci.“

„Stěhováci?“ vykulila oči Tadeášova maminka. „Jestli něco víte, tak běžte na policii za nadstrážmistrem Mrázkem,“ poradila jim. Ani při druhém vytočení totiž teta telefon nezvedla.

Kluci se s paní Plickovou rozloučili a honem utíkali na policejní stanici. Tentokrát měli štěstí. Jejich známý tam držel službu na příjmu.

„Dobrý den,“ pozdravili kluci zadýchaně a jejich výrazy v obličejích prozrazovaly, že mají na srdci něco moc důležitého.

„Dobrý den. Copak se stalo, že máte tak naspěch?“ zeptal se jich policista a vstal ze židle. Rozrušila ho vidina dalšího detektivního případu.

„Tetu Helenku vykradli,“ řekl jako první Tadeáš, ale pak se opravil, „teda nevíme to, ale myslíme si to. Včera jsme u jejího domu viděli stěhovací vůz, ale ona se nestěhuje!“